

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

12086 *Ordre PRE/2035/2012, de 24 de setembre, per la qual es modifica l'Ordre PRE/1263/2009, de 21 de maig, per la qual s'actualitzen les instruccions tècniques complementàries números 2 i 15 del Reglament d'explosius, aprovat pel Reial decret 230/1998, de 16 de febrer.*

La Directiva 93/15/CEE del Consell, de 5 d'abril de 1993, relativa a l'harmonització de les disposicions sobre la posada al mercat i el control dels explosius amb fins civils, estableix a l'article 14 que és necessari que les empreses del sector disposin d'un sistema de seguiment de la tinença dels explosius que permeti identificar en tot moment el tenidor. Tot això a fi que la circulació d'explosius en el mercat comunitari es desenvolupi de forma segura i protegida.

La regulació de la posada al mercat i el control dels explosius amb fins civils en el nostre ordenament jurídic troba la seva seu en el Reial decret 230/1998, de 16 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament d'explosius. En la disposició final primera d'aquest Reial decret s'autoritza els ministeris de l'Interior i d'Indústria i Energia (en l'actualitat, Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme) per actualitzar els continguts tècnics de les instruccions tècniques complementàries, els textos de les quals s'adjunten com a annexos al dit Reglament, tenint en compte l'evolució de la tècnica i el que disposin les normes legals i reglamentàries que es dictin sobre les matèries a què es refereixen.

Mitjançant l'Ordre PRE/1263/2009, de 21 de maig, es va incorporar al nostre ordenament jurídic la Directiva 2008/43/CE de la Comissió, de 4 d'abril de 2008, per la qual s'estableix, d'acord amb la Directiva 93/15/CEE del Consell, un sistema d'identificació i traçabilitat d'explosius amb fins civils, ja que mitjançant aquesta Ordre es va portar a terme l'actualització de les instruccions tècniques complementàries números 2 i 15, sobre «Identificació i traçabilitat d'explosius amb fins civils» i «Etiquetes d'identificació d'envasos i embalatge», respectivament, del Reglament d'explosius.

La identificació única dels explosius és essencial per poder-ne portar registres precisos i complets en totes les fases de la cadena de subministrament. Això ha de permetre la identificació i traçabilitat de l'explosiu des del lloc de producció i la seva primera comercialització fins a l'usuari i ús finals, a fi de prevenir l'ús inadequat i el robatori i d'ajudar les autoritats que vetllen pel compliment de la llei a determinar l'origen dels explosius perduts o robats.

No obstant això, la Directiva 2008/43/CE ha estat objecte d'una recent modificació per mitjà de la Directiva 2012/4/UE de la Comissió, de 22 de febrer de 2012, amb la triple finalitat que succintament s'exposa a continuació.

D'una banda, per raons de proporcionalitat s'entén que les metxes, incloses les metxes de seguretat, així com els cartutxos-enceb o pistons, han de ser excepcions del sistema d'identificació i traçabilitat d'explosius amb fins civils ja que, tot i que entren en l'àmbit de la Directiva 93/15/CEE, s'utilitzen més aviat amb fins pirotècnics que com a explosius. Els possibles efectes d'una mala utilització poden ser similars als efectes d'una mala utilització dels articles pirotècnics que presenten un baix nivell de risc i, per tant, aquests efectes són molt menys greus si es comparen amb els d'altres tipus d'explosius.

D'altra banda, la Comissió Europea ha considerat necessari posposar l'aplicació de la Directiva 2008/43/CE, a fi que la indústria d'explosius pugui disposar de més temps per desenvolupar plenament, provar, validar i, per tant, augmentar la seguretat dels sistemes electrònics necessaris per aplicar la dita Directiva. Perquè això sigui possible, l'obligació, exclusiva de fabricants i d'importadors, de marcar els explosius s'ha d'ajornar un any, fins al 5 d'abril de 2013. A més, les existències d'explosius amb una vida útil més prolongada que van ser fabricats amb anterioritat i no estan proveïts d'un marcatge conforme al que disposa

la Directiva 2008/43/CE segueixen estant en la cadena de subministrament i no resulta pràctic obligar les empreses a mantenir diferents tipus de registre. Per tant, les obligacions sobre recopilació de dades i manteniment de registres s'han de posposar tres anys, fins al 5 d'abril de 2015.

Així mateix, és oportú subratllar que l'obligació de marcar els explosius recau exclusivament en els fabricants i en els importadors, no així en els qui estiguin en possessió de llicència o autorització únicament per a l'emmagatzematge, la transferència o la comercialització, que només estan obligats a la recopilació de dades i al manteniment dels registres.

Finalment, en la Directiva 2012/4/UE s'ha establert que determinats articles són massa petits per anar proveïts del codi del lloc de fabricació i de la informació llegible electrònicament. Per a altres articles, col·locar una identificació única és tècnicament impossible a causa de la seva forma o disseny. En aquests casos, la identificació requerida s'ha de fixar en cada una de les unitats d'envàs més petites.

La present Ordre dóna compliment al que disposa la Directiva mitjançant la reforma i l'actualització de la disposició transitòria única de l'Ordre PRE/1263/2009, de 21 de maig, i de les disposicions que conté la Instrucció tècnica complementària número 2 «Identificació i traçabilitat d'explosius amb fins civils» del Reglament d'explosius.

D'aquesta Ordre n'ha emès informe favorable la Comissió Interministerial Permanent d'Armes i Explosius.

En virtut d'això, a proposta dels ministres d'Indústria, Energia i Turisme i de l'Interior, d'acord amb el Consell d'Estat, dispo:

Article primer. *Modificació de l'Ordre PRE/1263/2009, de 21 de maig, per la qual s'actualitzen les instruccions tècniques complementàries números 2 i 15 del Reglament d'explosius, aprovat pel Reial decret 230/1998, de 16 de febrer.*

La disposició transitòria única de l'Ordre PRE/1263/2009, de 21 de maig, per la qual s'actualitzen les instruccions tècniques complementàries números 2 i 15 del Reglament d'explosius, aprovat pel Reial decret 230/1998, de 16 de febrer, queda redactada en els termes següents:

«Disposició transitòria única. *Termini per a l'adequació a la nova normativa.*

1. Totes les persones físiques o jurídiques que tinguin llicència o autorització per a la fabricació i la importació d'explosius s'han d'adaptar a les condicions que estableix la present Ordre abans del 5 d'abril de 2013.

Els explosius identificats d'acord amb la versió no actualitzada de les instruccions tècniques complementàries números 2 i 15 poden ser fabricats i importats amb aquesta identificació fins al 5 d'abril de 2013. A partir d'aquesta data, tots els explosius s'han d'identificar d'acord amb el que preveuen les noves instruccions tècniques, encara que es poden seguir comercialitzant i utilitzant explosius identificats d'acord amb el que estableixen les instruccions tècniques complementàries números 2 i 15 actuals, fins al 5 d'abril de 2015. A partir del 5 d'abril de 2015, tots els explosius comercialitzats i utilitzats han d'incorporar el nou tipus de marcatge que estipula la present Ordre.

2. Sense perjudici del que disposa l'apartat anterior, el que estableixen el tercer paràgraf de l'apartat 3 respecte al reenvasament d'explosius per part dels distribuïdors i l'apartat 4.B)5, "Recollida de dades, gestió de registres i obligacions de les empreses" de la Instrucció tècnica complementària número 2 "Identificació i traçabilitat d'explosius amb fins civils" no és aplicable fins al 5 d'abril de 2015.»

Article segon. *Modificació de la Instrucció tècnica complementària número 2 «Identificació i traçabilitat d'explosius amb fins civils» del Reglament d'explosius, aprovat pel Reial decret 230/1998, de 16 de febrer, actualitzada mitjançant l'Ordre PRE/1263/2009, de 21 de maig.*

La Instrucció tècnica complementària número 2, «Identificació i traçabilitat d'explosius amb fins civils» del Reglament d'explosius, aprovat pel Reial decret 230/1998, de 16 de febrer, actualitzada mitjançant l'Ordre PRE/1263/2009, de 21 de maig, es modifica en els termes següents:

U. S'afegeix un tercer paràgraf a l'apartat 1 amb la redacció següent:

«El sistema d'identificació i traçabilitat d'explosius amb fins civils tampoc s'aplica a:

- a) Metxes, que són dispositius d'ignició, no detonants, de tipus cordó.
- b) Metxes de seguretat, consistents en un ànima de pols negra fina envoltada d'un teixit flexible amb un o més revestiments exteriors de protecció i que, una vegada encesos, cremen a una velocitat predeterminada sense cap efecte explosiu extern.
- c) Cartutxos-enceb o pistons, consistents en un caputxó de metall o plàstic que conté una petita quantitat d'una mescla explosiva primària de ràpida ignició per impacte i que serveixen com a elements d'ignició per a cartutxos d'armes petites o en encebs de percussió per a càrregues propulsores.»

Dos. El primer paràgraf de l'apartat 2 queda redactat de la manera següent:

«2. Identificació única, marcatge i fixació del producte.—Totes les persones físiques o jurídiques que tinguin llicència o autorització per a la fabricació i la importació d'explosius han de marcar els explosius i cadascuna de les unitats d'envàs més petites amb una identificació única o clau d'identificació, sense perjudici del que disposa el capítol I del títol IV del Reglament d'explosius.»

Tres. El primer paràgraf de l'apartat 3.A) queda redactat de la manera següent:

«A) Explosius fabricats a Espanya: En el cas d'explosius fabricats a Espanya, totes les persones físiques o jurídiques que tinguin llicència o autorització per a la dita fabricació d'explosius han de presentar davant la Intervenció Central d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil una proposta de la identificació única dels seus productes excepte pel que fa al segon grup del codi d'identificació alfanumèric. La Intervenció Central d'Armes i Explosius és qui atribueix els tres dígits identificatius del nom de l'emplaçament de fabricació del segon grup del codi d'identificació alfanumèric, i atorga sempre el mateix número a cada emplaçament de fabricació.»

Quatre. L'apartat 4.B)1 queda redactat de la manera següent:

«1. Detonadors de metxa: la identificació única consisteix en una etiqueta adhesiva o una impressió o estampació directa al casquet del detonador. En cada caixa de detonadors s'ha de col·locar una etiqueta relacionada amb la que apareix en cada unitat. A més, les empreses poden posar en cada detonador una etiqueta electrònica inert passiva, i en cada caixa de detonadors una etiqueta electrònica relacionada.»

Cinc. Els apartats 4.B)3 i 4.B)4 queden redactats de la manera següent:

«3. Encebs i multiplicadors: la identificació única consisteix en una etiqueta adhesiva o una impressió o estampació directa a l'enceb o multiplicador. En cada caixa d'encebs o multiplicadors s'ha de col·locar una etiqueta relacionada amb la que apareix en cada unitat. A més, les empreses poden posar en cada enceb o

multiplicador una etiqueta electrònica inert passiva, i en cada caixa d'encebs o multiplicadors una etiqueta electrònica relacionada. Aquesta identificació única no és exigible per als cartutxos-enceb o pistons indicats a l'apartat 1 d'aquesta Instrucció tècnica complementària.

4. Cordons detonants: la identificació única consisteix en una etiqueta adhesiva o una impressió directa a la bobina. La identificació única s'ha de marcar cada 5 metres, a la camisa externa del cordó, o bé a la capa interna de plàstic extrudida situada immediatament sota de la fibra exterior del cordó. En cada caixa de cordó detonant s'ha de col·locar una etiqueta relacionada amb la que apareix en cada unitat. A més les empreses poden inserir dins del cordó una etiqueta electrònica inert passiva, i en cada caixa de cordó una etiqueta relacionada.»

Sis. L'apartat C) de l'annex queda redactat de la manera següent:

«C) Si es tracta d'articles massa petits perquè la seva identificació única contingui tots els grups descrits en els apartats A) i B) d'aquest annex, es considera suficient la informació indicada a l'apartat A).b) i i ii, i a l'apartat B).

En cas que els articles siguin massa petits per poder anar proveïts de la informació que indiquen l'apartat A).b) i i ii, i l'apartat B), o si la seva forma o disseny fan que sigui tècnicament impossible incloure una identificació única, s'ha d'incloure una identificació única en cada una de les unitats d'envàs més petites.

Cada una de les unitats d'envàs més petites ha d'estar segellada.

Cada detonador de metxa o cada multiplicador que s'ajusti a l'exempció que estableix el segon paràgraf s'ha de marcar de forma duradora i clarament llegible amb la informació que estableix l'apartat A).b) i i ii. El nombre de detonadors de metxa o multiplicadors que conté s'ha d'indicar en cada una de les unitats d'envàs més petites.

Cada un dels cordons detonants que s'ajusti a l'exempció que estableix el segon paràgraf s'ha de marcar amb la identificació única en el cilindre o en la bobina i, si s'escau, en la unitat d'envàs més petita.»

Disposició final primera. *Incorporació de normes del dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquesta Ordre s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2012/4/UE de la Comissió, de 22 de febrer de 2012, que modifica la Directiva 2008/43/CE per la qual s'estableix, d'acord amb la Directiva 93/15/CEE del Consell, un sistema d'identificació i traçabilitat d'explosius amb fins civils.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquesta Ordre entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 24 de setembre de 2012.—La vicepresidenta del Govern i ministra de la Presidència, Soraya Sáenz de Santamaría Antón.